

בבית המשפט העליון בשבתו כבית המשפט הגבוה לצדק

בג"ץ 5870/14

לפני: כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופטת א' חיות
כבוד השופט ע' פוגלמן

העותרת: חשבים ה.פ.ס. מידע עסקי בע"מ

נ ג ד

המשיבה: הנהלת בתי המשפט

צדדים קשורים: האגודה לזכויות האזרח בישראל
האגודה לזכויות דיגטליות בישראל

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

תאריך הישיבה: י"א באב התשע"ה (27.07.15)

מזכירת הרכב: יפית שלו

קלודנית: גלית טובינה

בשם העותרת: עו"ד עופר לריש; עו"ד סיון נוימרק צוריאל

בשם המשיבה: עו"ד אבי מיליקובסקי

בשם האגודה
לזכויות האזרח
בישראל: עו"ד לילה מרגלית

בשם האגודה
לזכויות דיגטליות
בישראל: עו"ד אסף פינק

פרוטוקול

- 1 כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין: השאלה לא פשוטה. היום אנו בעולם אחר, היום העולם
- 2 דיגיטלי, השאלה אם עברו של אדם צריך לרדוף אותו מעתה ועד עולם או שיש לתת צמצום
- 3 מסוים גם אם זה פוגע באינטרסים אחרים. השאלה מה האיזון הנכון. השאלה אם מנסים
- 4 לצמצם ולא לומר לפגוע בכבודם של אחרים, נזכור גם את תקנת השבית, שיש בו אלמנט של
- 5 זמן, שאלות לא פשוטות. השאלה מה האיזון הנכון אולי בכל זאת זה האיזון.

6

עו"ד לריש: השאלות שאדוני מעלה הן שאלות כבדות, השאלה הראשונה שאנו שאלנו את עצמנו, האם למשיבה סמכות לקבל אותם. האם למשיבה סמכות לשקול את אותם שיקולים שהזכיר אדוני ולאזן בין אותם שיקולים.

כבוד השופט ע' פוגלמן: יש לו סמכות לפרסם באינטרנט? אדוני כופר בכל ההסדרים שהיו עד היום. הרי זה לא נהיה לבד באוויר. בעצם אדוני אומר הכל עורבא פרח. הכל פלטפורמה שהנהלת בתי המשפט קבעה ושנתה את המגבלות.

עו"ד לריש: עד היום המגבלות היו מגבלות טכניות. לא היו מגבלות מהותיות. האיסור הוא מגבלה מהותית. יש את עקרון פומביות הדיון. עקרון זה הוא עקרון חיובי. הרשות לא יוצאת ידי חובתה. היא צריכה באופן אקטיבי לאשר. הזכויות בפסקי דין הן זכויות של הציבור. המשיבה מכח היותה גוף רגולטיבי אינה יכולה להטיל מגבלות על גישה לפסקי דין. יש פה פסקי דין, אני חולק על עצם הטענה שיש מאגר מידע כזה, לא מקנה לה את הזכות להחזיק בזכות זו.

כבוד השופטת א' חיות: יש לה אפשרות לא לאפשר לכם לרכב על השרת שלה? היא חייבת לתת לכם לרכב עליו? לכו ותעתיקו את כל מה שמתפרסם באתר שלה. אם היא נותנת לכם חניס לרכב על האתר שלה, תעמדו בתנאים שלה.

כבוד השופט ע' פוגלמן: זה לא רק דבר ערכי. המשיבה כמי שיש לה פלטפורמה של פרסום, רוצה לדאוג בין היתר, כמובן לפומביות הדיון, אך גם איזונים וזכויות אחרות. זה לא רק דבר ערכי. לא יודע אם אני בעד או נגד פתרון שלום. זה דבר ערכי.

כבוד השופטת א' חיות: הגנה על פרטיות היא ערך.

כבוד השופט ע' פוגלמן: זה גם דבר חוקתי. כלומר זה לא ערך בחל האוויר, זה ערך בעולם הנורמטיבי שלנו.

עו"ד לריש: ישנו סעיף 70 לחוק בתי המשפט. פה באה המשיבה, ומחוקקת כלל שהוא כלל גורף שאין ספק שחל על הרבה מאוד הליכים שערכאה דיונית לעולם לא היתה נותנת עליו צו איסור פרסום. האפשרות שציבור רחב מגיע להחלטות לא יגיע אליו. אם בעל דין חרד לפרטיות חובה עליו לגשת לבית המשפט ולבקש סעד.

כבוד השופט ע' פוגלמן: אנו רק רוצים להגן על עקרון שמירת הפרטיות. עקרון הפומביות יכול להגיע דרך החברות המסחריות. לפני כן אנשים היו נכנסים לאתר בתי המשפט ומסתכלים בפסקי דין.

כבוד השופטת א' חיות : מה שאדוני דואג שגם בגוגל הם יוכלו לעשות זאת.

עו"ד לריש : בפועל גוגל הוא ישר לאינטרנט. בפועל 49% משתמשים דרך אתר תקדין, משתמשים בגוגל.

כבוד השופטת א' חיות : זה אינטרס מסחרי שלך. העניין שאם לא יהיה את זה בגוגל לא יגיעו אליך. זה עניין מסחרי.

עו"ד לריש : וודאי שאני מייצג חבר המסחרית. העובדה שהנהלת בתי המשפט כגוף אדמיניסטרטיבי שולטת על מאגר מידה שיש בו פסקי דין אינה מקנה את הזכות להגביל גישה שלי באופן בו היא עושה.

כבוד השופטת א' חיות : מטעמים בלתי עניינים וודאי שלא. אם יש בכך טעם והצדקה והנמקה עניינית יש לבחון אותה לגופה. אדוני אומר אין בכלל סמכות להציב תנאים. זה לא יכול לטעון. אדוני יגיד למה לגוף הדברים מניעה זו לא צריכה לעמוד.

עוד לריש : התכלית העיקרית היא פגיעה בפרטיות. חוק פגיעה בפרטיות לא חל על ציבורי שלא חל עליו חוק הגנת הפרטיות. חברי מפנה לסעיף 16 לחוק לשון הרע. איזו טענה יש שמצדיקה את חוק הגנת הפרטיות. למיטב הבנתי וידעתי לא מוכר פרטיות של ציבור. פרטיות היא בבחינת ענין אינדיבידואלי. כיצד יכולה הנהלת בתי המשפט להחליט שפרטיותם של הציבור נפגעה? אותו אלמוני רשאי לגשת לבית המשפט ולבקש צו איסור פרסום. איך אפשר לטעון פה לפגיעה בפרטיות.

ראש שני, כפי שאני מבין, העובדה שלהנהלת בתי המשפט יש מאגר מידע של פסקי דין והחלטות ומכח זה היא יכולה להגביל את אותו מידע. גם מתוך הנחה שיש מאגר כזה, ואני סבור שזה לא כך, מציין סעיף 8ד הוראת סעיף ג' לגבי החובה לרישום מאגר מידע (מצטט סעיף החוק). אם כך, כיצד יכולה המשיבה לבוא ולדבר על מידע כוללני וגורף שבא חוק הגנת הפרטיות ואומר שבדבר חוק זה לא צריך מלכתחילה מידע.

כבוד השופטת א' חיות : בעידן הדיגיטלי הפרשנות שיש לתת לסעיף זה הרבה יותר מורכבת ממה שכנראה חשבו עליה כשכתבו את הסעיף הזה. גם הנהלת בתי המשפט לא חולקת על כך שפסק הדין עצמו עם כל התוכן שיש בו, אפשר לפרסם אותו כדין. אין בעיה להגן במובן זה. אתם לקחתם את זה צעד אחד קדימה, מה שאתם קוראים הינדוס, אתם יוצרים זאת, דהיינו אתם לוקחים מקבץ מידע על אדם או משהו מאוד מפורט מתוך פסק דין, ותחת שמו אפשר לקבל איזה שהוא מקבץ ואז זה קושר את הצורה של המידע עליו מדבר הסעיף הזה וזה לובש צורה אחרת כשעצמת הפגיעה בפרטיות גדולה יותר. זו הבעיה.

עו"ד לריש : חס וחלילה.

כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין: למה לא משתמשים במילה העברית מבטוח? מילה עברית שמשמשים בה במקצועות הספרנות?

עו"ד לריש: למרשתי מאגר מידע שהוא מאגר מידע סגור. מה שמרשתי עושה, זה לאפשר גישה למנועי החיפוש האינטרנטיים לאותו מאגר מידע. ברגע שמגישים מונח משפטי.

כבוד השופט ע' פוגלמן: הרי אם אתם רוצים לאפשר מגע נגישות לציבור אין כל בעיה. הם לא צריכים את גוגל. יכנס מישוהו לתקדין לייט ובאותה שיטה יראה את מסך חרישומי ויראה את פלח המידע הראשוני ואם באמת יש לו ענין בהמשך, באותה שיטה שאתם עובדים היום, זה באמת יענה על הצורך וימנע את כך שזה פועל יוצא של חמפתוח.

עו"ד לריש: זה בדיוק מה שאנו עושים.

כבוד השופט ע' פוגלמן: בלי החיבור לגוגל תוכלו לנהל את הדיון אותו דבר. כל אחד יפעל על פי שיקוליו ולבחור את מה שהוא רוצה ולבחור האם לשלם או לא לשלם.

עו"ד לריש: בפועל זה לא יקרה.

כבוד השופט ע' פוגלמן: אולי מי שמקיש בגוגל לא באמת מבקש מידע משפטי, שכלל לא נועד לצורך וגם הפרט שמגלה ענין בכך אין לו שום ענין בהליך משפטי, אלא בפיענוח הדמות.

כבוד השופטת א' חיות: שגם זה בסדר. מעלים כאן שאלה מאוד כבדה. אין לי תשובה פשוטה לעתירה זו. שאלתי את עצמי, האם אני נניח בתור אם לבת שאין לי והיא מביאה חתן מיועד ואני כן רוצה לדעת, ולא כי מעניין אותי פסקי הדין, מעניין אותי לדעת אם הוא מעורב נניח בפלילי. למה זה לא לגיטימי לדעת אם יש לו מעורבות פלילית ובכמה. בעיני זה לגיטימי. הבעיה הוא המנגנון הזה הוא לנצח נצחים. אתה יוצר דבר ואי אפשר למחוק את זה. אז, אדם שרשאי להנות מתקנת השבים, במצב זה, הנתונים הזה העבר שלו ירדוף אותו לנצח וזה החיסרון המרכזי בעיני. הנצחיות של הדבר הזה היא בעיני המכשלה הגדולה.

עו"ד לריש: לגבי שאלת הנצחיות, יש פה מערכת דין מפורשת שנועדה לחשוף את חייו. מי שיש לו עילה מפורשת בדין לעשות זאת מוזמן לעשות זאת.

כבוד השופטת א' חיות: זה לא שחור ולבן שמי שאין לו עילה לחשוף את פרטיו גם לא יוכל להגן על פרטיותו מעבר למידה בעולם דיגיטלי. זה לא דינמי.

עו"ד לריש: בית המשפט הזה אמר, השופט הנדל בפרשת קטין, שפסקי הדין מפורסמים באינטרנט כעניין שבעובדה. המחוקק לדעתי שינה את האיזון ומטיל איסור חדש. כיום יש לבעל דין איסור לפרסם את שמו בנוגע לנזקי גוף.

כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין: האם אין הבדל בין העובדה שאפשר לאהוב או לא לאהוב שפסק הדין הוא לנצח. כתבתי לפני כמה חודשים על אדם שביקש לאחר שנים רבות שיהפכו את פסק הדין שלו לפלוני 8316/05 ח-05 הוא בגלל תיק ישן שהיה. בכל אופן שם נדחתה הבקשה שלו כי זהו זה. אבל אנו הולכים צעד נוסף. הצעד הוא המפתוח. מפנים שולחיו של אדוני לפסקי הדין עצמם. אותו קטע הוא הדלתא שבין הפרסום לבין מה שקראה לו חברתי הפרופילינג, האבחון.

כבוד השופטת א' חיות: מקבץ של נתונים כלפי אדם.

עו"ד לריש: הוגשה הצעת חוק שמה שהיא באה ואומרת, לכל אדם יש זכות לבקש את הסרת שמו ממנוע החיפוש. בסופו של דבר בית המשפט מכריע.

כבוד השופטת א' חיות: אדוני יודע שהמחשב לעולם לא שוכח כי זה נשאר.

עו"ד לריש: אם מנוע חיפש מסיר זאת מהתוצאות זה לא נשאר. מה נפסק בפסק דין גוגל, שישנה לפלוני הזכות ממנוע חיפש לעשות זאת, מנוע חיפוש ישקול לעשות זאת. יש כאן גם את נושא זכות הציבור לדעת. אני לא ראיתי בשום מקום בתשובת המשיבה בדיקה / טענה / התייחסות. הבנתי ח שוב לשמור פה על הפרטיות. אני לא מבין את הטענה אך אני מבין שזו התכלית. מה בנוגע לנפגעים? בפועל רוב ציבור המתדיינים מקבל את הידיעות המשפטיות שלו דרך הגוגל. לא נעשתה כל בדיקה שום הערכה לגבי פגיעה בזכויות שלהם. לזהות עוולה, לזהות צד, איך הוא עושה זאת? נכנס לגוגל ומקיש. המניעה היא שאנשים לא ידעו שזה קיים. איפה הזכויות לגבי מה שקורה איתם? הרי מה באה המשיבה ואומרת, אין לי בעיה שאנשים יחפשו במנוע חיפוש תקדין לייט. אני לא מתבייש.

כבוד השופט ע' פוגלמן: אף אחד לא רואה זאת בעין לא יפה.

עו"ד לריש: הגולש הממוצע מגיע למידע דרך מנוע חיפוש. לחתוך מידע שהמידע לא יגיע לגולש. יש פה פגיעה בציבור גדול שנמסך על המידע הזה, מצד שני עומדים מתדיינים שבית המשפט לא אסר על פרסום פרטיהם.

כבוד השופטת א' חיות: הרי גוגל מגיע לזה דרככם. אם אדוני חושב שכל כך חשוב שזה יהיה נתון בפני עצמו, מדוע גוגל לא ביקש את המידע הזה מאתר הנהלת בתי המשפט?

עו"ד לריש : וודאי עשה. גוגל חסם את עצמו. זו טעות קשה. היום אין אפשרות להגיע לאתר בתי המשפט דרך גוגל.

כבוד השופטת א' חיות : בכלל?

עו"ד לריש : הם חסמו את הגישה.

כבוד השופט ע' פוגלמן : אם תכתוב גוגל הנהלת בתי המשפט תגיע להנהלת בתי המשפט.

עו"ד לריש : ברור. מה המטרה פה? המטרה של הנהלת בתי המשפט שהרבה פחות אנשים יגיעו לפסקי דין והחלטות.

כבוד השופטת א' חיות : אדוני נלחם פה את המלחמה של גוגל? מפני שגוגל השלימה עם זה.

עו"ד לריש : גוגל היא מנוע חיפוש ומחפשת את מה שנותנים לה. אם יש אתר פתוח בפניה היא עורכת חיפוש. איפה השיקולים של אותו ציבור שנסמך על אתר זה?

אסיים דברי בהקשר הזה שנכון להיום, יש הליכים שברור שחוק הגנת הפרטיות לא יכול לחול עליהם, אך יש גם הליכים אחרים שגם חוק הגנת הפרטיות לא חל עליהם. כאלה שמעריבים נפטרים, רשויות תובענות ייצוגיות. לא ניתן לראותם דרך הגוגל. יש לכך השלכה קשה מאוד על ציבור המתדיינים. אני לא רואה היכן הדברים הללו נכנסו במובן השיקולי. לבוא היום ולהתעלם מהעבודה, בפסק דין אילנה דיין, אמר זאת השופט ריבלין בזמנו, שיש כאלה שמחלקים לעידן שלפני גוגל ואחרי גוגל. גוגל היא עובדה קיימת. העובדה שגולש ממוצע מאתר מידע דרך גוגל היא עובדה. לחסום את גוגל משמע לחסום את המידע וזו פגיעה בזכות הציבור לדעת ופגיעה בעקרון הפומביות. הגבלה על עקרון פומביות הדיון יכולה להעשות בחקיקה.

כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין : הדלתא שבין עצם הפרסום ולבין שהות ליברליזציה, זה באמת איזון עדין. האם דרך שלא תהיה הגבלה, אנו מדברים על הצד הנוסף של אותו אינדוקס, מפתוח.

עו"ד לריש : בכל זאת לא מדובר בצעד נוסף. גוגל זה אינטרנט.

אזכיר שתי נקודות.

וועדת אנגלרד שיושבת היום, ושיש פה היום חבר בוועדה. בזימון ומכתב הפניה של שר המשפטים נכתב במפורש שמבוקשות המלצותיה באשר לפרטים מזהים והחלטות (מצטט).

יושבת וועדה שמונתה לשר משפטים יש לתת לה לסיים את עבודתה, הרי היא עוסקת בדברים הללו.

עו"ד מיליקובסקי: אנו סבורים שהטענה הבסיסית כאילו נפגע פה עקרון פומביות הדיון אינה כצעקתה. הקישור שמנסה לעשות העותרת אינן ממין הענין. לא מדובר באסור פרסום. הן ממשיכות להיות מפורסמות באינטרנט אמנם לא בצורה בה מבקשת העותרת משיקוליה המסחריים כלכליים אך הם ממשיכים להיות נגישות. אסביר כיצד הציבור יכול להמשיך ולאתר את ההחלטות הללו, דרך אתר בתי המשפט, אמצעי שיכול להמשיך להיות נגיש רק לא דרך גוגל. אפשרות שניה, כפי שצינו כבודכם, דרך תקדין ליין. אבל להיות רוכב חופשי בהנתן הדאגה לעברית על גבי הגישה לאתרי בתי המשפט וללכת לתקדין ליט דרך גוגל זה לאי היה אפשרי. חיפוש במנוע חיפוש פנימי של האתר תהיה אפשרית.

כבוד השופטת א' חיות: באינדוקס החיפוש הוא גם לאתרים או רק לגבי שמות של אנשים. מה לגבי שמות של מונחים משפטיים?

עו"ד מיליקובסקי:

לאחר שנבדק הענין עם אנשי המחשוב של הנהלת בתי המשפט יש מטרה לחסום את האינדוקס לחלוטין או שלא לחסום. כרגע הוחלט בליט ברירה שהאינדוקס יהיה מלא.

כבוד השופטת א' חיות: כלומר יש פה פגיעה מעבר לאינטרס שאתם רוצים להגן עליו.

עו"ד מיליקובסקי:

הנושא נבחן. לעת עתה אינו אפשרי מבחינה טכנית. יכול להיות שלעתיד לבוא וועדת אנגלרד תתן את המלצותיה כמו חסיון על שמות צדדים, הסדרים על פרטים בפסקי הדין שלא יירשמו מלכתחילה, ייתכן שהאמצעי של המפתוח לא יהיה נדרש כפי שהוא נדרש עתה. לעת עתה יש הבדל בין מפתוח מלא לבין אין מפתוח. נקבע שמותב לפתוח את המפתוח.

כבוד השופטת א' חיות: מתי זה יתרגם עצמו לאיזה שהוא הסדר נורמטיבי אנו לא יודעים, בינתיים אתם פוגעים בדרך בגלל מכשלת דרך, שאין לכם נימוק לגיטימי לחסום.

עו"ד מיליקובסקי:

אנו סבורים שעדיין בחקלדה על מונחים משפטיים בגוגל יש הפניה כל כך רבה לאתרים משפטיים רבים ולא רק לפסקי הדין עצמם.

כבוד השופטת א' חיות: עושים שימוש בפסקי הדין שלנו כדי לנגח אנשים, אך כשמישהו רוצה מונח משפטי, זה לכאורה השימוש של פסקי הדין לשמם. מדוע לעשות זאת? למה צריך להציע לו הצעות, הוא רוצה את זה ככה.

כבוד השופט ע' פוגלמן: אולי זה חלק מאבני המשחק שלנו. האם יש דרך למנוע פרסום שמות, פרק זמן מסויים?

עו"ד מיליקובסקי :

הנושא נבחן לרבות באותן ישיבות עם היועמ"ש.

כבוד השופט ע' פוגלמן : אני מבין שנכון להיום אין פתרון טכנולוגי, האם בטווח של שנה שנתיים יבחן פתרון טכנולוגי שיאפשר את ההפרדה הזאת?

עו"ד מיליקובסקי : אין לי יכולת לקבוע מועד תחום בזמן. שאלה זו נשאלה אגב חכנת התשובות לכבודכם.

כבוד השופטת א' חיות : יש לדבר עם אנשי המחשוב ולקבל תשובה. אין דבר שאין לו פתרון.

עו"ד מיליקובסקי : נמשיך בבחינה בנושא הזה, בחינה שכבר החלה.

כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין : מה הביא לבחינה עקב העתירה?

עו"ד מיליקובסקי :

עידן בו התייצבו הפד"י עבר הליך. התלונות הגיעו גם למשיבה וגם למשרד המשפטים. המים חוצבים בסלע ובסופו של דבר הבינו שיש לעשות מעשה. אחת הדוגמאות לריכוז הגיעו מהאגודה לזכויות האזרח שהביאה דוגמאות לאבחון של חולי איידס, על הורים אודות בנם שנפטר הגיעו לאינטרנט והגיעו גם תגובות באופן בלתי תלוי. הנהלת בתי המשפט פנתה באופן בלתי אמצעי, וניסה לשאול את גורמי הייעוץ המשפטי לשאול בעצתם.

כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין : מה קורה עם הוועדה?

עו"ד מיליקובסקי : אין לנו צפי. היה כתב מנוי שהוארך. כדרכן של וועדות דבר צורך את איתותיו. בכל אופן האיזון המשפטי שנערך על דעת היועץ המשפטי לממשלה שמניעת המפתוח אינה גורעת מעקרון פומביות הדיון במובן זה שפסקי הדין ממשיכים להיות מפורסמים חיים אין כסף, ממשיכים להיות מפורסמים באתר עצמו שיאפשר חפניה של הקהל את האתר שלה. פסקי הדין ממשיכים להיות מפורסמים למי שקונה מנוי באתר האינטרנט של תקדין. היא גם יכולה לקבוע דרכי פרסום. עצם הזכות לגשת מדי יום לשרתי הנהלת בתי המשפט, גישה שונה לכל אזור, בפורמט שמוסר להם את כל המידע ומאפשר להם לעשות בכך שימוש מסחרי כולל היא פריבילגיה שאינה נתונה לכל אזור ונובעת מההתקשרות החוזית עם הנהלת בתי המשפט. ככל שהנהלת בתי המשפט מוסמכת לקבוע הנחיות שנוגעת לאי שימוש שנוגדת את השימוש, היא מוסמכת גם לקבוע בכתבי ההתחייבות האלה סוגיות שנוגעות לפגיעה בפרטיות. כתבי ההתחייבות האלה נחתמים מזה מסי שנים. העותרת לא הלינה על עצם הסמכות להתנות את

הפריבילגיה הזאת שניתנה לכל אזרח. ברגע שיש פגיעה באינטרס המסחרי, העותרת טוענת לראשונה לפגיעה בעקרון פומביות הדיון ולחוסר סמכות. אנו סבורים שלא כצעתה. אנו רוצים להסב שימת הלב לעובדה, השנוי מאותו פרופיילינג, מאותו אפיון כולל במנועי החיפוש הוא קפיצת מדרגה. לא חיפוש ספציפי על שם אדם במאגר מידע של הנהלת בתי המשפט כיצירת פרופיל כולל. מדובר פה באנשים שבכלל לא מודעים להליך משפטי שמתנהל נגדם. יכול שיתנהל ענין פלילי בהליך התאגיד, ויוזכר בו צד שלישי שכלל לא מודע לכך.

כבוד השופטת א' חיות : האגודה לזכויות האזרח באחת הדוגמאות מביאה זאת.

עו"ד מיליקובסקי :

לא ברור לי ככל שההנגשה למנועי החיפוש פוגעת בעקרון פומביות הדיון, ככל שזה משתרע גם ההסרה היא פגיעה בפומביות הדיון. אגב, לא כל ההחלטה מוצגת. מדוע הקיטוע הזה לא פוגע בפומביות הדיון? אדם נכנס דרך גוגל, לאתר תקדין ליט, מגיע קורא את 2500 התווים הראשונים, מחליט לא לרכוש את התקדין, הוא נסמך לאותו חתן של בתו, הוא נסמך רק לשורות הראשונות. אם אוסיף לכך את המידע עליו עמדו כבודכם על קביעות, זה חשוף גם לאחר מניעת המפתוח.

ישבו אנשי רשות המידע והטכנולוגיה ואנשי הנהלת בתי המשפט והוחלט כי המצב כמו שהוא אי אפשר להשאירו.

כבוד השופטת א' חיות : אם הבנתי נכון אתם לא מתנים את הדרישה בנושא המיבטוח לאתר תקדין בעצמו. כלומר מי שרוכש מנוי בסך של 2,000 ₪ י כול לקבל את כל האתר.

עו"ד מיליקובסקי : המצב שיהיה באתר גוגל לא תהיה גישה. מי שירכוש מנוי בכ-2,000 ₪ עדיין יוכל לחפש על בסיס מילות מפתח, על בסיס שמות באון דומה לחיפוש המבוצע היום בגוגל.

עו"ד לריש : אנשים שיש להם 2,000 ₪.

עו"ד מיליקובסקי :

הסכמנו במסגרת צו הביניים להתלות את כניסת העתירה לתוקף. ב' קרה מה שקרה והיו צעדים ארגוניים שעכבו את העתירה.

עו"ד פינצ'וק : אני חבר בוועדה. פנו אלי ושאלו אותי בעבר האם הפרוטוקולים חסויים, אמרתי לא אבל ממני לא תקבלו אותם. אני באמת לא יודע מה הצפי.

עד אתמול חשבתי, שהייתי בעוד שתי וועדות ממשלתיות, בשתייהן הממצאים המסקנות וההמלצות לא יצא מהן דבר. לרבות, שוכמן שטען שב-2006 הגשנו מסקנות.

כבוד השופט ע' פוגלמן : אדוני אומר שדרך של וועדות לא להתממש.

1

2 עו"ד פינצ'וק : זה מעבר לכך. זה שיש וועדה, וזה שיש הצעות חוק, אנו מפקחים בעצתיים אחר
3 הטכנולוגיה. האם הרשות צריכה לשמור על שמריה, לא צריך לעשות כל רויזיה, ממש לא צריך
4 פה אישיות חקיקה כפי שעשתה המשיבה. היחידים שלא צריכים לקפוא על שמירה הם
5 העותרים, השוק הטכנולוגיה. הנושא של אינדוקס, מפתוח החל ב-2011 ככל שמהדובר
6 בעותרים. זו זכות קצת אמורפית. העובדות בשטח הופכות לדין בסופו של דבר. היום אנו
7 אומרים כעובדה יש את גוגל, כעובדה יש את המפתוח. השאלה אם זה הדין. השאלה אם האופן
8 בו הנהלת בתי המשפט הגישה את המידע, האם זה היה דין, האם זה עולה מדרישות הדין? לא.
9 רק העותרים.

10

11 כבוד השופטת אי חיות: במקרה זה עומד פה גוף מסחרי שלא מתנצל על זה ובצדק שהוא בא
12 מתוך אינטרס מסחרי. הרי כל הגנת פרטיות יש לה גם עקרון זכות הציבור לדעת. הוא תחום
13 בדין מסויים שאי הוא צריך להיות נכלל בדלתיים פתוחות וגם התוצרים של אותו דיון, פסק
14 חדין צריך שיתפרסם. ככל שאין מניעה בחוק. זה פומביות חדין. פה מדובר על סוג של מידע
15 מעובה. כלומר, לוקחים תוצר כזה ועושים לו תוצר. לכן, עקרון פומביות דיון הוא לא העקרון
16 עליו פה מדובר, אנו יותר מדברים על זכות הציבור לדעת. ככל שתגביל את הגישה למידע זה
17 תגביל את זכות הציבור לדעת, בדברים שאולי כן חשוב שהציבור ידע.

18

19 עו"ד פינצ'וק:
20 המדינה לא מופיעה פה כרגולטור. גם מניעתית לא ברור מאליו שלמטרות מסחרית אני יכול
21 ליצור מאגרי מידע שהתכלית ראויה או לא, זו דוגמא למשהו שהחקיקה עדיין לא התייחסה לה
22 אך הדין ממשיך ונקבע כבר בפסיקה של בית הדין הארצי לעבודה כי די בקיומו של מאגר מידע.
23 שוב המדינה לא מופיעה כאן כרגולטור.

24

25 כבוד השופט ע' פוגלמן: כלומר יש פה התקשרות חוזית של המדינה?

26

27 עו"ד פינצ'וק:
28 אמרתי המדינה. המדינה פה היא בעלת מאגר. אז השאלה היא לא רק מה אפשר לעשות עם
29 תוצרי חגינה.

30

31 כבוד השופט ע' פוגלמן: ברור שחלים עליה כל תנאי הדין. זה לא פותר אותה מהפעלת סמכויות
32 הדין, זה ברור.

33

34 עו"ד פינצ'וק:
35 המדינה מחזיקה את הטאבו, את מנהל מקרקעי ישראל, על פי חוק יש לנהל מרשם של המחאות
36 לא פרסום. לכאורה אלה נועדו לתכליות ציבוריות שזכות הציבור לדעת ועדיין זה לא אומר
37 שהמדינה יכולה לקחת את המאגר ולתת אותו.

המשמעות שאם היו מכניסים את המרשם לטאבו, פנקס פתוח על פי דין, אני יכול לברר מיחו
בעל הנכס על פי דין. אינני רשאי לברר כמה נכסים יש לחברי.
כבי' השופטת ברק ארז, לחדד נקודה זו. הוא לא נועד לסדור וליצור הסדר שולי לגבי כל היתר.
כאן המדינה באה בתור מי שמחזיקה מאגר מידע. ההסדרים שהיא עושה חשובים.
אגב, האפשרות שהמדינה זה לא תלוי רק בה, תצליח ליצור מצב בו היא תאפשר למפתח רק את
המונחים המשפטיים ולא את השמות, המדינה מתמודדת עם ענין הטכנולוגיה.
אגיע לתקדין אם אחפש שם. הטענות שלנו וטענות המדינה מתייחסות אך ורק לאפשרות
שהעותרים פותחים את הדלת ומאפשרים לגוגל להכנס ולעשות את פעולת האבטוח ובכך לא די.
לא בהכרח שאם אחפש את שמו של חברי אמצא אותו בתוצאות הראשונות.
נמצא כי העותרים עושים עוד תמונות כדי לקדם את התוצאות, כך שפסקי הדין שנוגעים אלי,
בהם אני מופיע יופיעו ראשונים בתוצאות.
שוב, זה לא נדרש כדי לעשות את הפעולה החשובה. אבל, אומרים העותרים, אם בית המשפט
יסכים לשמוע אותם נצטרך לחות דעת נגדית. נתחיל מכך שאנו לא עושים שום פעולה מעבר
לפתיחת הדלת של גוגל שיוצרת את קידום התוצאות של האתר שלנו. שיגידו זאת אחר כך אפשר
לדבר על חוות דעת וכן הלאה.

עו"ד פינק :

במ/2 של המדינה בע' 5 נתנו שם דוגמא. מונחים משפטיים לא מופיעים בע' הראשון של גוגל וגם
לא בעמ' השני. כשרוצים שם דואגת העותרת.

כבוד השופטת א' חיות : זה בכל הכבוד לא תשובה לשאלה. נניח שהמגבלה הזאת שהנהלת בתי
המשפט מציגה, בדרך הזאת היא מגבלה לגיטימית מהסיבות שצויינו, באותו סל, גם מונעים
משהו שנוגע לניתוח לפי מונחים אינו עונה על הנמקה זו. נשאלת השאלה בהנתן העובדה שזה
תופס ברשת דברים שזה לא צריך לתפוס, השאלה היכן זה מופיע במגרש החיפוש פחות חשוב.

עו"ד פינק : יש שתי פעולות שהעותרת מבצעת. מבטוח ואיתור. העותרת מבצעת איתור אלפי
שמות שחלקם לא מופיעים באף פסק דין. כלומר אדם שלא זכה באף פסק דין עדיין אם אני
מקיש את שמו, התוצאה הראשונה או 4-5 התוצאות הראשונות יהיה במנוע החיפוש של
העותרת ויוצרת צירופים מכוונים לצרכים המסחריים שלה. אין פה מצב שרק מנגישים את
המידע ואומרים לכל הציבור בוא וקח. מנועים אחרים החליטו שאת כל החקיקה הם פותחים
לציבור. אם גבי' תנסה תראה שאת כל החקיקה ניתן למצוא באתרים האחרים, של הכנסת וכו'.
העותרת מציגה כאן מצב של תום לב. אני כאן בשם זכות הציבור לדעת.

כבוד השופטת א' חיות : היא לא עומדת כאן למשפט. היא גוף מסחרי, וזה שהיא לא הציגה
שאלה רלבנטית לא אומר שלא נבחן אותה.

היא רק אומרת שכשאנו שוקלים את העתירה יש לבחון גם היבט זה וזה מותר לה לומר. זה
שיקול. גם אם לא היתה טוענת אותו.

עו"ד פינק: בניגוד למה שנאמר יש אפשרות להנגיש את פסקי הדין הללו. זה דבר שניתן לבצע. מציגה העותרת גם בעיה. היא אומרת בעתיד לא יהיה כלל מבטוח ואדם לא יוכל להגיע לפסק דין. אפשר לכסות את השמות בלבד. אני מדגיש לא לכסות בפסק דין. אם יושב עיתונאי באולם זכותו לדווח כל דבר מפסק הדין. אך אם יושבת גבי נעמי שהיא צד שלשי להליך, המשטרה הגישה כתב אישום נגד עבריו מין והיא היתה עדה, היא כלל לא מודעת והיא נכנסת לשיעור באוניברסיטה והיא מגלה שכל הסטודנטים מצחקקים והיא מגלה שפסק הדין עלה לאינטרנט עם תיאור המעשה. יכול להיות שפסק הדין הזה חשוב, אנו לא רוצים שפסק הדין יוסתר, אך אנו רוצים שהשמות לא יפורסמו. זה לא יוצר כליה.

זכותה של העותר להתכנס לכל דיון בכל אולם ואני לא מכיר איסור על חכנסת לפטופים. תכנס תכתוב מה שהיא רוצה ותפרסם פרוטוקולים. מה שלא מופיע בסעיף 70 לחוק בתי המשפט. אך אם היא לוקחת את המידע מהנהלת בתי המשפט היא צריכה לעמוד בתנאים שהותנו לה. אם את רוצה להוריד את השמות ולאפשר מפתוח מלא, אין להנהלת בתי המשפט התנגדות, אלא שתצטרך העותרת לשבת ולעשות עבודה על כך.

הגשנו חוות דעת מיחשובית. יש ברמה הטכנולוגית העקרונית אפשרות לעשות זאת. אך כשמקלידים את ההחלטה יש לעשות פעולות טכנולוגיים. הנהלת בתי המשפט משחררת כל לילה אלפי החלטות. בעתיד יוכלו לעשות זאת כמעט באופן אוטומטי ואז ניתן יהיה לשחרר זאת באופן שתהיה תמונה ולא טקסט.

כבוד השופטת א' חיות: הפתרונות הגורפים הללו אני לא בטוחה שאנו מעוניינים להגיע אליהן. למשל, אם יש עבריו מין ואין ענין שהנפגע / נפגעת ממעשיו היא בת משפחה וכו', שעלולה להיחשף, יש ענין ציבורי רב בכך ששמו כן יפורסם.

עו"ד פינק: זה כבר קורה היום.

כבוד השופטת א' חיות: בטכניקה הזאת שאדוני מציע באופן גורף ימחקו את כל השמות.

עו"ד פינק: אם התיק לא חסוי, אם אני רוכש מנוי אני יכול לקחת את ההחלטה כמות שהיא ועיתונאי יוכל לסקר. הרי עבריו המין אנו שומעים עליהם מהתקשורת שנותנת הד לעבירה. מחיפוש באינטרנט לא יהיו את השמות. יכול גם להיות מצב הפוך. יש סוגי החלטות שאנו מתירים להנדס את השמות כי יש ענין יותר לציבור. יש עבירות שפועל זוכו.

כבוד השופטת א' חיות: זה חורג מהענין. באתר בתי המשפט מה שתפרסם זה רק החלטות.

עו"ד פינק: קיבלנו פניות מאנשים שמתארים את כתב האישום כולו.

כבוד השופטת א' חיות: כשיש זיכוי, בדין חייבם לפרט את כתב האישום בראש פסק דין.

עו"ד פינק : לעיתים מדובר לא רק על הרשעה או זיכוי.

עו"ד לריש : חשוב להדגיש, אנו לא מאבדים שום מידע. אנו לוקחים פסקי דין אז איז, ונותנים להם גישה לגוגל. אנו לא משנים אותם, לא אוכפים אותם, לא עושים בהם כלום. פשוט מאפשרים לגוגל להעתיק את פסק הדין ולשים אותו בגוגל. היום בגלל האופן של פעולת מנועי החיפוש, יש אפשרות איחותומית. או שגוגל תסרוק את פסק הדין כפי שהוא או שלא תעשה זאת. אם לא תסרוק זאת גם לא יסרקו דחיות על הסף וכו'. פלוני או אלמוני שמנהל תביעה קטנה או מנהל תביעה בבית משפט שלום, ולא מבין את המונחים שיש, בפניו מידע זה לא יהיה פתוח. פה תביעה הקשה בכללניות ובגורפות של ההחלטה הזאת. יש פה גם פגיעה קשה בעקרון שוויון החוק. ברור, שמי שיפגע מהחלטה זו היא לא אוכלוסייה חזקה, אלא אוכלוסייה חלשה.

כבוד השופט ע' פוגלמן : יש ספריות.

עו"ד לריש : כבי' השופטת ברק ארו אמרה שטוב שאנו בעידן טכנולוגי כי זה חוסך מאנשים ללכת ולחפש.

כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין : השאלה אם זה לא אופטימלי בענין הזה, שזה לא בגדר הסבירות?

עו"ד לריש : אני סבור שלא. החלטה כזו, אני לא ראיתי נתונים של המשיב שמצטטים מחקרים שאומרים מה המשמעות בכל הנוגע לעקרון חופש המידע לקבל מידע שהוא בבחינת קרקע חרושה, בפועל. לא ראיתי התייחסות לזה. אני מבקש לפעול לפי האמור במשך 7 שנים. בנוסף, תיקון 77 שחתקבל לאחרונה פותר במידה רבה את רוב הדברים שנאמרו כאן.

כבוד השופט ע' פוגלמן : מדובר באנשים שאף לא מודעים לכך שהם נחשפים. לאו דווקא מי שיש לו מחלה כזו או כזו ותובע בנוזיקין.

עו"ד לריש : כבי' השופט גל בזמנו ביקש לנסח אתה הדברים גם כלפי בעלי דין. בכנות, אני לא יכול להוציא מכלל הנחה שיהיו כאלה שיפגעו. השאלה פשוטה בעיני אך לא פשוטה. פשוטה במובן זה שהדין הישראלי מגדיר פגיעה בפרטיות. על פי הדין אם ההכרעה הדיונית לא היתה מציעה לחסות את ענינו מדוע לנו לחסות?

נדחה לעיון.

קלדנית : גלית